

19
3.07.96

ГЛАВЕН ПРОКУРОР
НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

София, 3 юли 1996 г.

№ *U-266*

Конст. г. М. 11 / 96 г.
г.к. Б. Делев
4.VII.96 г.
ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Неор.
З. М. Д.
от Главния прокурор на Република България
ГРИСКА НЕ

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

На основание чл.150, ал.1 във връзка с чл.149, ал.1, т.1 и 2 от Конституцията на Република България отправям до Вас следните искания:

1. Да дадете задължително тълкуване на чл.129, ал.2 и чл.102, ал.1 във връзка с чл.98 и чл.102, ал.2 и 3 от Конституцията. В рамките на исканото задължително тълкуване, моля да се произнесете по следните въпроси:

1. Следва ли да се приподписва указът на президента на Републиката издаван по чл.129, ал.2 от Конституцията и от кого, ако е необходимо?

2. Какво е правното значение на приподписването на указ на президента на Републиката и отказа за приподписване отразява ли се на неговата валидност?

2.

II. Да обявите противоконституционността на т.2 на решение от 28.06.1996 г. /Д.в.бр. 56/96 г./ на Народното събрание.

Съображенията ми за отделните искания са следните:

I. 1. Указите на президента на Републиката, издавани по чл.129, ал.2 от К не подлежат на приподписване и не могат да бъдат поставяни в зависимост от изпълнителната власт по аргумент от чл.8 и чл.117, ал.2 от К. В тази насока аналогичните укази, издавани за назначаване на конституционни съдии по чл.147, ал.1 от К също не следва да се приподписват, каквато е и досегашната практика /Указ № 299/30.09.1991г., ДВ бр. 82/91 г. и Указ № 201/3.10.1994 г., ДВ бр. 81/1994 г./.

2. Правомощията на президента на Републиката са изброени в чл.98 от Конституцията. Очевидно изброяването не е изчерпателно, тъй като не са посочени правомощията на президента по чл.129, ал.2, 147, ал.1 и чл.150, ал.1 от К. Осъществявайки правомощията си по чл.98 от К, президентът издава укази, които се приподписват, освен посочените в чл.102, ал.3 от К. Приподписването се извършва от министър-председател или съответен министър и това е правно обвързано с правомощията по чл.98 от К и логично, защото поначало засяга дейности на изпълнителната власт.

Правомощията на президента да издава укази по чл.129, ал.2 и 147, ал.1 от К, както бе отбелязано, са правомощия, които не са изброени в глава четвърта, чл.98 от К, а в глави шеста и осма на Конституцията. Тези правомощия на президента не са обвързани с изключенията по чл.102, ал.3 от К защото са уредени в други глави на К, в които не е регламентирано приподписването им и не на последно място уреждат проблеми на независимите от изпълнителната власт Конституционен съд и съдебна власт.

3. Независимо от изложеното, считам, че поначало приподписването на указите на президента няма конститутивен ефект и отказът за приподписване не може да се отразява на

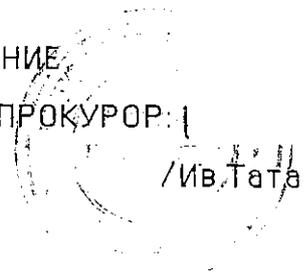
3.

неговата валидност. Противното означава МС с откази да ограничи президента на Републиката да упражнява конституционните си правомощия.

II. По т.2 на решение от 28.06.1996 г. на Народното събрание:

1. Конституцията на РБ прогласи разделението на властите /чл.8/, регламентира взаимоотношенията между тях и изрично закрепи независимостта на съдебната власт /чл.117, ал.2/. Няма текст в основния закон, който да допуска законодателната власт със свой акт да ограничава, изменя или обвързва с условия упражняването на конституционните правомощия на Висшия съдебен съвет /ВСС/. Посочените в т.2 на решението на Народното събрание чл.27, 28 и § 3 от ПЗР на ЗСВ са възпроизведени в закона правомощия на ВСС, регламентирани в чл.129, ал.1 и 2 от Конституцията. Очевидно е директното противоречие на цитираната точка от решението на парламента с посочените текстове от Конституцията.

2. На второ място и независимо от горното т.2 на решението на НС е издадена на основание чл.90, ал.2 от К и чл.86, ал.3 от ПОДНС. И двата текста регламентират компетентността на НС да издава решения. Правно основание за издаване на т.2 на решението няма и не би могло да има, защото в глава трета "Народно събрание" и в частност в чл.84 от Конституцията не е предвидена такава компетентност на парламента. Очевидно е, че се касае за акт на НС, издаден извън пределите на неговата компетентност, с който пряко и в противоречие с Конституцията се ограничават правомощия на съдебната власт и на президента на Републиката /чл.129 от К/.

С УВАЖЕНИЕ
ГЛАВЕН ПРОКУРОР: 
/Ив. Татарчев/